

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Løvforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

(Fremsat 1/6 83).

Løvforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Jeg sagde på den socialdemokratiske gruppes vegne i går, at vi vil gøre, hvad vi kan for at undgå, at der sker en fortsat stor beskæring af bloktilskuddene, og i alt fald undgå, at det på nogen måde sker med vor medvirken direkte eller indirekte. Jeg sagde videre, at vi agtede at stemme på en sådan måde, at vi ville fremtvinge en ny situation og en klar stillingtagen fra alle de partier, der vil beskære bloktilskuddene.

Den nye og meget klare situation har vi fået nu, og det er vi meget glade for, det var det, vi ønskede. Vi takker ikke regeringen, for den tiltrængte afklaring tvang vi selv igennem.

Nu er der kommet et nyt lovforslag, der præcist fortæller, hvad regeringspartierne, det radikale venstre og fremskridtspartiet er enige om, nemlig at den bloktilskudsbeskæring, regeringen oprindeligt foreslog, fuldt ud gennemføres, om end fordelt over 2 år. Jeg tager her i betragtning, at regeringen oprindeligt lovede kommunerne, at de kunne spare mange penge, fordi regeringen ikke ville forlænge kommunernes forpligtelse til at gøre en særlig indsats for de mange unge arbejdsløse.

Den lov forlænges heldigvis nu, men det koster kommunerne penge.

Bloktilskudsbeskæringen gennemføres altså fuldt ud, som regeringen oprindeligt foreslog det. Det sker i realiteten allerede for 1984 med fuld styrke, fordi regeringen ikke som oprindeligt lovet vil give kommunerne rimelig henstand med tilbagebetalingen af de skattebeløb, kommunerne på grund af indkomstpoltikken vil komme til at skylde staten i 1984.

Oven i det kommer den kraftige udvidelse af kommunernes momsudgifter, som skatte- og afgiftsministeren har til hensigt at gennemføre fra 1. januar 1984. Den ekstraregning er på 1.200 mill. kr. årligt oven i alt det andet.

Indenrigsministeren har kun ét svar at give, hvis man spørger, hvad regeringen agter at gøre for at holde sit klare løfte om, at kommunerne ikke vil blive belastet yderligere af regeringen i de kommende år, nemlig: det har vi lovet, og det står vi ved. Ikke med ét eneste ord fortælles, hvad man vil gøre. Årsagen er klar nok: man ved simpelt hen ikke, hvad man skal gøre, og udskyder hele problemet til senere og siger, at kommunerne jo må lægge budget uden hensyntagen til, at skatte- og afgiftsministeren vil mere end fordoble udgifterne til moms i kommunerne.

Ja, man siger, at man vil anvise kompenserende besparelser senere. Den tror vi ikke på, lige så lidt som de kommunale organisationers folk tror på det. Det er jo lovet før under overskrifter som: »Vi vil krone for krone anvise de kommunale besparelser«. Det løb man fra. Eller: »Regeringen vil vedstå sit ansvar for de kommunale besparelser«. Det løber man fra og taler i stedet for om de trodsige og vrangvillige borgmestre, der ikke vil som regeringen, eller som vover at fortælle, at skolenedlæggelser og voldsomme indskrænkninger i vort hospitalsvæsen skyldes regeringens kraftige beskæring af den kommunale økonomi – eller borgmestre, som med beklagelse må meddele, at det er umuligt at skaffe penge til den meget nødvendige udvidelse af sygeplejerskuddannelsen, plejhjemsassistentuddannelsen og sygehjælperuddannelsen.

Regeringen regner åbenbart helt kynisk med, at den kan spille det dobbeltspil, at regeringen får æren for en besparelse på bloktilskuddene, mens amtsråd og kommunalbe-